

INWERKINGEN VAN DE GEEST

10 december 1971

Goedenavond vrienden. Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk dus na over al, wat er gebracht wordt, ook over ons onderwerp van heden, dat zoals u weet, tevoren werd vastgesteld en de titel draagt:

INWERKINGEN VAN DE GEEST

Een onderwerp, dat waarlijk op de juiste tijd geprogrammeerd staat. Want de praktijk biedt ons op het ogenblik vele recente voorbeelden van een invloed, die vanuit de geest mede wordt uitgeoefend. Wie op de hoogte is van het geschil tussen India en Pakistan beseft naar ik meen wel degelijk, dat men hier reeds drie malen van een directe oorlogsverklaring is teruggekrabbeld. Toch was het elke keer weer op het kantje af en het is maar de vraag, of wij het deze keer weer voldoende af kunnen remmen om een openlijke oorlogsverklaring met alle gevolgen van dien te vermijden. Iets dergelijks geldt voor vele andere conflicten in uw wereld en al deze conflicten dragen het gevaar in zich, dat de rest van de wereld erbij betrokken zal worden. Toch rekenen wij er op, dat deze strijd plaatselijk en beperkt kan blijven. De onrust, die tot het ontstaan van de geschillen in Azië aanleiding is geweest, begint zich overigens nu langzaam ook de richting van het westen uit te verplaatsen. Wat tussen haakjes niet betekent, dat er nu ook oorlog tussen België en Nederland of zoiets zal komen.

Toch dreigen overal geschillen van meer ernstige aard en wij trachten, werkende vanuit ons standpunt en met de ons ter beschikking staande middelen, een te ernstig verloop hiervan te voorkomen. Het is echter niet toelaatbaar een beheersende invloed uit te oefenen, die de vrije wil van de mens weg zou nemen. Wij trachten echter steeds weer daar, waar het telt, toch een voldoende invloed uit te oefenen. U moet echter de beïnvloedingen uit de geest zeker niet zien als het ingrijpen van hogere machten zonder meer, of een poging de mensheid bij het handje te nemen en haar te leren, hoe te lopen. Ons ingrijpen bestaat eerder uit pogingen om bij de mensen naast de reeds bestaande denkbeelden, nieuwe denkbeelden in te planten en hen hierdoor de mogelijkheid te geven een ook voor hen zelf beter aanvaardbare en voor het geheel juistere weg door het leven te kiezen. De invloeden, die van de Witte Broederschap in dit verband vaak uitgaan, zijn hier uit den treure besproken, zodat ik meen hierop niet verder in te hoeven gaan. Maar ook daar heeft u steeds weer kunnen bemerken, dat er sprake is van een soort planning in de geest.

In de geest overziet men de toestand, zoals deze is en kent men eerder dan de mensen de invloeden, die op zullen gaan treden. Men gaat dan uit van de mogelijkheden, die men bij zichzelf veronderstelt. Uit de besluiten van de Broederschap heeft u kunnen afleiden, dat men dan uiteindelijk stelt: wij voorzien deze ontwikkelingen en menen, met behulp van bepaalde middelen, dit of dat te kunnen bereiken. In deze besluiten komt ook op karakteristieke wijze tot uiting, waar de mogelijkheden voor de geest voornamelijk liggen. Zeker, wij kunnen onder bepaalde voorwaarden en omstandigheden eens een mens uit het stoffelijke leven terugtrekken, hem eenvoudig laten overlijden. Maar zoiets betekent aan de ene kant voor ons een enorme aansprakelijkheid, terwijl je aan de andere kant nooit zeker kunt zijn, dat een dergelijk ingrijpen ook werkelijk iets uithaalt. Er zijn processen op de stofwereld, waaraan je je als mens of geest nu eenmaal niet geheel kunt onttrekken. Indien wij op dit ogenblik bv. het staatshoofd van Pakistan - iemand die op het ogenblik redelijk gezond is, ondanks een lichte hartaandoening en naar ik meen enige opkomende maagzweren, die m.i. mede aan de laatste ontwikkelingen hun ontstaan danken - uit het stoffelijke leven terug zouden nemen, zou dit aan de feitelijke toestand verder niets veranderen. Want het ziet er naar uit, dat er op het ogenblik in Pakistan wel 10 of meer belangrijke mannen klaar staan om in een dergelijk geval de macht te grijpen en de strijd door te zetten op mogelijk nog fellere wijze.

U zult beseffen, dat het in een dergelijk geval geen zin heeft een persoon te doen overlijden, zo een grote aansprakelijkheid aanvaardende en bovendien de moeilijkheden eerder vergrotende dan oplossende. In een dergelijk geval zoek je naar nieuwe denkbeelden.

Zo wordt, van onze zijde uit op het ogenblik een reeks nieuwe gedachten geïnspireerd aan daarvoor in aanmerking komende personen, die neerkomen op een erkennen van een Bangladesh, maar dan niet als onafhankelijke staat, maar als een zeer vrije provincie. Hiertoe dient volgens ons dan een groot deel van de politie en legermacht die nu vanuit West Pakistan hier optreedt, vervangen te worden door vrijheidsstrijders, die volledige gratie zullen krijgen, wanneer zij Oost-Pakistan als een administratief onafhankelijk deel van groot Pakistan willen aanvaarden en verdedigen. De kans, dat deze inspiraties uiteindelijk enig resultaat zullen boeken, achten wij betrekkelijk groot. De moeilijkheden, die een aanvaarding van deze denkwijze in de weg staan, zijn grotendeels van politieke aard, daar degene, die een dergelijke overeenkomst zou willen sluiten, er wel van verzekerd kan zijn, dat hij voorlopig in West Pakistan niet bepaald populair zal zijn en zo langere tijd geen belangrijke plaats in de regering zal kunnen innemen. Bovendien zijn er bepaalde geloofsmoeilijkheden in het geding, daar iemand, die deze zaak op een dergelijke wijze af zou durven handelen, er wel zeker van kan zijn, dat hij door bepaalde groepen ook als een verrader van de islam zal worden uitgekregen. Hoe dat alles uiteindelijk zal aflopen, weten wij natuurlijk ook niet precies, maar dat belet ons niet met onze kennis en mogelijkheden het beste te doen. En zo wij deze dingen in het groot kunnen doen, ten behoeve van staten bv., zo houdt dit in, dat wij het ook in het klein, ten behoeve van enkele personen, kunnen doen.

Er zijn denkbeelden, die schijnbaar onbelangrijk zijn, zeer kleine denkbeelden, die in het begin alleen op het leven van een enkeling van invloed zijn. Maar als je dergelijke schijnbaar onbelangrijke denkbeelden vanuit deze mensen verder kunt verbreiden en zo steeds meer mensen tot een ander - en volgens ons meer aan de werkelijkheid aangepaste wijze - kunt doen leven, ontstaan toch weer effecten, die een verandering in de sociale samenhangen, de structuur en politiek, of economie van een geheel land of zelfs meerdere landen, kan veroorzaken.

Laat ons eens een voorbeeld van een dergelijke, door ons mogelijk te inspireren gedachtegang geven: Nederland lijdt op het ogenblik economisch voornamelijk onder een voortdurende overbesteding. Wie zijn degenen, die het minste wensen te verbruiken en zo in wezen het geringste beroep doen op de middelen en mogelijkheden van de gemeenschap? De hippies. Zij werken wel niet, maar remmen alleen door hun bestaan reeds de oververhitting van de economie af. Wie zijn dus, economisch bezien, de beste burgers van Nederland? Juist. De hippies. Zoiets is natuurlijk een krankzinnige redenering en zo je dit zonder meer zou beweren, zou men onmiddellijk stellen, dat deze mensen niet wensen te werken, of slechts zo weinig mogelijk werken en het met eigendomsrechten vaak niet al te nauw nemen. Wat juist is. Maar volgens ons werken zij niet meer aan een verdere inflatie mee en zijn zij dus niet langzaam en zeer wettig bezig eenieder in feite te bestellen zonder enig voorbehoud of uitzondering.

Wanneer wij een dergelijke gedachte doen rijzen, verwachten wij zeker niet, dat de mensen opeens zullen besluiten, dat het gehele land nu maar in een hippie maatschappij moet veranderen. Dit past eenvoudig niet, zeker een calvinistisch land als het uwe kan een dergelijk denkbeeld niet eens verwerken, laat staan ernstig overwegen. Maar wel zou het ertoe bij kunnen dragen, dat men een vermindering van verbruik gaat zien als een daad, die goed en noodzakelijk is en op den duur zou zo een zekere armoede zelfs een statussymbool kunnen worden. Wat in de economie van het land een grote verandering - ten goede volgens mij - zou betekenen.

Stel u voor, dat men een minister die per auto op zijn departement arriveert, maar een poen vindt, de man die op de fiets komt, als een redelijk mens beschouwt, maar degene die lopende komt, ziet als een werkelijk voornaam en edele man. U ziet dit als een omkering van waarden? Dat is het nu ook. Maar over enige tijd is de kans zeer groot, dat de man, die per trein en verder lopende door de stad zijn doel benadert, daar sneller en zekerder arriveert, dan iemand die met een auto gaat en zelfs voordelen heeft tegenover degene die per fiets komt. Op de keper beschouwd is dus een dergelijke inspiratie niet zo speels en gek als zij klinkt.

Een groot deel van het werk, dat middels enkelingen zonder gezag op aarde door de geest wordt nagestreefd, berust op het verbreiden van dergelijke, zij het misschien wat minder extreme, denkbeelden en invallen.

Wanneer iemand meer persoonlijke hulp nodig zou hebben, zal men ook volgens de aard van de persoon te werk moeten gaan. Stel dat een mens zich langs de weg in een voertuig beweegt in de richting van een kruispunt, waar een zeer gevaarlijk verkeersongeluk dreigt of, minder ernstig, een langdurige verkeersstremming is ontstaan. Stel verder, dat een geest een mens wil helpen deze erger, of dit mogelijke gevaar, te vermijden. Hij kan dan niet volstaan met de inspiratie, dat de mens best hiér eens links of rechtsaf zou kunnen afslaan. De doorsnee mens beschouwt een dergelijke ingeving als onlogisch en zal hierop niet reageren. Maar kleed je de inspiratie als volgt aan: 'Er is hier langs de weg linksaf een aardig cafeetje, waarin je best even een kop koffie kunt drinken zonder al te veel verlies van tijd', dan zal de mens zeer waarschijnlijk wel op deze ingeving reageren en afslaan. Beïnvloeding vanuit de geest is dus steeds weer mede gebaseerd op een inspelen op de eigenschappen en zwakheden van degene, die je tracht te bereiken. Wanneer je tegen een man in deze tijd zegt: wees een held en doe zus en zo, dan is de kans wel heel groot, dat zijn reactie is: voor mij zoeken zij maar een ander. Stel je echter de vraag, of de man nu werkelijk voor de gehele wereld in zijn hemd wil staan door niet op te treden, dan is de kans zeer groot, dat hij positief zal reageren en in feite heldhaftige daden zal stellen, alleen maar om zo zijn figuur te redden.

Uit deze voorbeelden, overtrokken als zij misschien zijn, zal u wel duidelijk worden, dat met het geven van inspiraties aan de mensen door ons steeds weer overlegd en zeer diplomatisch te werk moet worden gegaan, indien wij enig resultaat daarmee wensen te behalen. De mens heeft bepaalde drijfveren en deze drijfveren kun je over het algemeen gebruiken om in feite veel belangrijker dingen tot stand te doen brengen. Deze op zich eenvoudige wijze van werken met de innerlijke angsten en behoeften van mensen heeft voor ons in de loop der tijden al heel aardige resultaten afgeworpen. Misschien ziet u ons in de geest nu als kinderen, die hier en daar een zandkorrel aanbrengen of wegpulken in het uurwerk van de tijd en daarom nu menen, dat zij leidinggeven aan het geheel. Wij beseffen de betrekkelijkheid van ons pogen zelfs beter dan u. Inwerking vanuit de geest betekent dan ook geen poging alles te beheersen. Het woord betekent precies, wat het zegt: het gaat alleen om een 'inwerken' op de mensen in de hoop daarbij ook op de loop der gebeurtenissen enige invloed uit te kunnen oefenen.

Bij dit streven beschikken wij toch wel over enkele voordelen. Zo zijn wij, indien wij ons enige moeite getroosten, beter op de hoogte dan u van de werkelijke omstandigheden en zelfs van uw gedachten, reacties en eigenschappen. Wanneer u in uw auto zit, is de kans dat wij voorzien, wat er in een onoverzichtelijke bocht zal gebeuren, groter dan de uwe, want wij zien reeds lang tevoren, dat hier een onvoorzichtige rijder met te grote snelheid zal aankomen, zodat een botsing met anderen, die zich op dit punt van de weg bevinden, praktisch onvermijdelijk is. Maar wij weten ook, hoe u zult reageren en weten bv., dat ergens in een sloot een paar eenden bezig zijn, zodat het al voldoende is u hierop attent te maken om te bereiken, dat u even iets langzamer gaat rijden en zo even later op het gevarenpunt zult komen. Waarmede het ongeluk voorkomen is. Ons grote voordeel is het vermogen te overzien en vooruit te zien. En dit vooruitzien gaat zelfs verder dan uw zuiver stoffelijke omstandigheden.

Wanneer wij de wereld van het ogenblik overzien, houden wij dan ook rekening met het optreden van bepaalde invloeden, die door sommigen ook wel stralen worden genoemd, of met kleuren worden aangeduid. Dergelijke invloeden bepalen a.h.w. het mentale en soms zelfs deels het stoffelijke klimaat, waarin een mens leeft en zijn lang tevoren te bepalen, zodat hiermede rekening kan worden gehouden en zelfs ook gebruik kan worden gemaakt. Indien u deze dagen beziet in uw eigen omgeving en wereld, zal u zijn opgevallen, dat de komende 4 à 5 dagen, mogelijk met een kleine uitzondering voor een deel van de zondag, gekenmerkt worden door irrationeel gedrag van vele mensen en een algemene geprikkeldheid en gespannenheid. Wij weten tevoren, dat dit op zal treden en kunnen dus reeds tevoren alles zo richten, dat iemand onder deze prikkel op de juiste wijze - volgens ons dan - zal gaan reageren.

Je kunt tevoren reeds een zekere wrevel doen ontstaan, of iemand tijdens een dergelijke invloed onderwerpen aan een versterkte beïnvloeding in dezelfde richting, zodat hij ertoe komt zich tegen bepaalde volgens ons onaanvaardbare zaken te richten, of een einde maakt aan toestanden, die volgens ons minder juist en begeerlijk zijn. Op dergelijke in wezen zeer eenvoudige benaderingen van de mensen kan de geest, dankzij haar mogelijkheid bepaalde invloeden en omstandigheden eerder te beseffen dan de mens, vaak zeer veel tot stand brengen met de in wezen meestal nogal bescheiden mogelijkheden en middelen, waarover zij, zolang zij de vrije wil van de mens respecteert, kan beschikken.

Ik zal enkele van de door de geest meest gebruikte middelen tot beïnvloeding van mensen even voor u opsommen:

De eenvoudigste weg is inspiratie. Hiervoor is nodig een zekere ontvankelijkheid bij de geïnspireerde en een situatie, waarin - door gebruik van de in de hersenen van de mens zelf aanwezige begrippen in nieuwe combinatie - een nieuwe gedragslijn kan worden veroorzaakt. Inspiratie is dus alleen maar bruikbaar bij mensen, die met ons enigszins harmonisch zijn. Degenen, die niet harmonisch zijn, moeten wij op een andere wijze benaderen, die minder begripmogelijkheid en dergelijke vereist. Een van deze mogelijkheden noemen wij "ontremmen". Dit berust op het tijdelijk opheffen van bepaalde remmingen in een persoon. Door een bepaalde druk in het menselijke lichaam tot stand te brengen, kun je een soort dronkenschap veroorzaken, die een deel van de hersenen treft. Dit betekent dan weer, dat aanwezige psychische remmen en andere in de persoonlijkheid verborgen remmen tijdelijk worden opgeheven, dan wel aanmerkelijk kunnen worden verzwakt. Wat iemand onder dergelijke omstandigheden doet en zegt, is dan duidelijker en eerlijker, dan wat hij gewoonlijk doet. Dan heb je te maken met iemand die denkt, dat hij een grap maakt, maar gelijktijdig de voor anderen nog niet besepte waarheid duidelijk maakt bijvoorbeeld.

Deze tactiek wordt vaak gebruikt bij bepaalde staatslieden, die wij niet langs inspiratieve weg kunnen benaderen. Er zijn echter ook situaties, waarbij men niet meer kan volstaan met het beïnvloeden van één enkele persoon. Wanneer je meerdere mensen, een massa misschien, gelijktijdig wil beïnvloeden,, is dit praktisch niet meer te doen met deze vorm van inspiratie, terwijl het al evenmin doenlijk is alleen gelijktijdig de omschreven roes te bezorgen, zonder dat dit grote en daarom niet aanvaardbare risico's voor de gezondheid en zelfs het leven van velen inhoudt. Maar elke massa heeft bepaalde punten, waarop zij zeer suggestibel is, zaken, waarop zij onmiddellijk zal reageren. Indien je in een menigte van desnoeds 1.000.000 man zover kunt krijgen, dat zij, werkende met punten, waarvoor de suggestibiliteit bestaat, de gebeurtenissen in een bepaalde richting stuwen, dan krijgen wij niet geheel te controleren, maar wel nauwkeurig te richten ontladingen van de emoties van die massa. Een geest, die deze methode hanteert, maakt in feite, zoals ook op aarde veel gebeurt, gebruik van een vorm van volksmisleiding. Maar het gebeurt met een goed doel. Dit geldt ook voor een laatste mogelijkheid, die ik u wil noemen: gebruik maken van natuurkrachten.

De natuur leeft ergens. Dit leven is te stimuleren of af te remmen. Zo zouden wij bv. in de kwestie India-Pakistan op een bepaald ogenblik ongewone en zeer hevige onweders tot stand kunnen brengen, gepaard gaande met grote regens op onverwachte momenten en met onverwacht hevige gevolgen. Met opeens sterk gezwollen rivieren, met een stormvloed aan de kust, is het zonder meer mogelijk bepaalde menselijke plannen geheel in de war te sturen. Dit betekent, dat de mensen tijd gewinnen om die zaak opnieuw te overdenken, zich hernieuwd te groeperen enz. De loop van de gebeurtenissen is dan onderbroken, een andere en nieuwe opbouw is waarschijnlijk geworden. Deze nieuwe opbouw kun je dan vaak middels inspiraties weer in betere banen leiden. Deze mogelijkheid betekent volgens mij, dat wij vanuit de geest in de komende tijden wel weer vele malen van het natuurgeweld gebruik zullen moeten maken. Met massa's, die alle redelijkheid uit het oog verliezen, kan het volgens mij moeilijk anders. Middelen, waarmee je nog iets kunt redden, wanneer de anderen middelen niet meer blijken te werken omvatten o.m. het scheppen van een toestand, waarbij dingen, waaraan de mensen liever voorbij zouden willen gaan, nadrukkelijk en evident in verschijning treden.

Neem als voorbeeld het zoutgehalte van de Rijn. Een beetje meer regenval en niemand zou zich in de afgelopen tijd zo erg hebben opgewonden over de toch wel zeer ernstige vervuiling van deze rivier. Nu echter voortdurend te weinig regen viel, werd voor eenieder onomstotelijk duidelijk, hoe vervuild het water in wezen wel is. Iets dergelijks houdt in, dat degenen, die tot op dat ogenblik alles hebben willen wegwuiven, nu geen gehoor meer vinden. Toch mag je van zoiets geen onmiddellijke en praktische resultaten verwachten. Wat je in wezen zo tot stand kunt brengen, is voornamelijk een verandering in de mentaliteit en benadering van bepaalde problemen bij de eenvoudige mensen. Je kunt bv. in Rotterdam wel de bevolking ervan overtuigen, dat de haven en de industriegebieden op een andere wijze benaderd moeten worden, maar het zal moeilijk, zo niet onmogelijk blijken, een dergelijk inzicht ook post te doen vatten bij de burgervader. Deze heeft immers maar één beeld voor ogen: de grootheid, de belangrijkheid van zijn gemeente te vergroten. En dit is in het onderhavige geval voor de man nu eenmaal onverbrekelijk verbonden met uitbreidingen van de havens en de industrie.

De wijze van werken vanuit de geest wordt steeds weer bepaald door hetgeen je volgens je besef in een bepaald geval kunt doen. Stel dat wij in Rotterdam een dwangsituatie willen scheppen om een volgens ons onaanvaardbare uitbreiding van industrie te voorkomen. Dan zouden wij bv. ervoor kunnen zorgen, dat eens een werkelijk giftig gaswolkje ontsnapt. Ik weet zelfs een kleiner, maar gevaarlijk fabriekje, waar dit met zeer weinig kracht zonder meer kan worden veroorzaakt. Het gevolg zal niet zijn, dat er doden vallen, wel dat er enkele gevallen van vergiftiging optreden, terwijl er heel wat onaangenaamheden voor heel wat mensen ontstaan. De mentaliteit, die hierdoor echter in het leven geroepen wordt, de geprikkeldheid, die waarschijnlijk ook als gevolg van de houding van de overheid hierbij zou ontstaan, zou dan kunnen voeren tot acties, die niet betrekking hebben op die ene fabriek, maar op het geheel van de industrie. Het gevolg hiervan zou dan weer kunnen zijn, dat men niet slechts een verdere vestiging van overlast veroorzakende industrieën tegengaat, maar eindelijk ook de moed vindt een reeds werkende fabriek te sluiten, omdat zij niet volgens de voorschriften, of bv. zonder een geldige Hinderwetvergunning werkt. Iets, wat op het ogenblik eerlijk gezegd nog steeds ondenkbaar schijnt te zijn.

Let wel, dit is een voorbeeld, een reeks van veronderstellingen. Maar indien wij ooit zoiets zouden willen doen, zouden wij hiervoor ook nog een zo juist mogelijke periode moeten kiezen om redelijke resultaten te behalen. Een periode van het z.g. witte Licht is hiervoor zeer geschikt, daar dan alle dingen helderder en scherper tot uiting plegen te komen en ook duidelijker kenbare tegenstellingen optreden en kunnen worden geschapen. De reactie op een dergelijk gebeuren zal dan sneller en onmiddellijker zijn, terwijl de tegenpartij eveneens minder diplomatisch zal reageren, duidelijker zal stellen, wat zij wil en denkt te doen, zodat men beter zal beseffen, waaraan men werkelijk toe is.

Enkelen zitten met mijn verklaring, dat bepaalde invloeden vanuit het oosten naar het westen zullen trekken en vragen zich af, wanneer dit dan wel beginnen zal. Het is reeds aan de gang. Dit is duidelijk, wanneer u zich realiseert, dat de reeks begonnen is in Rood China. De machtsgreep hier is nog voortdurend aan de gang, de strijd wordt echter voor de buitenwereld angstvallig verborgen gehouden. Kort daarna verergerde de situatie in Vietnam. Moeilijkheden in Laos en Cambodja volgden. Daarna de opstandigheid van de Bengali, gevolgd door het conflict tussen India en Pakistan. Nu is er een conflict gaande tussen Perzië en de Arabische olielanden. In Egypte nemen de moeilijkheden toe. Wie even nadenkt, ziet hierin toch wel een reeks van ontwikkelingen, die grotendeels opeenvolgend, van oost naar west zich bewegen en uitbreiden. Wij zagen deze ontwikkelingen reeds eerder, waarvan vroegere lezingen getuigenis afleggen.

Wat hieraan te doen? Wij kunnen de problemen zeker niet oplossen zonder meer. Maar je kunt als geest wel trachten de ontwikkelingen in de geest en het besef van de mensen zo voor te bereiden, dat zij geen ongecontroleerde strijd gaan voeren, maar eerder tot beperkte worstelingen komen, waaruit geen algehele ondergang, maar eerder goede resultaten te voorschijn zullen komen. Iets dergelijks is alleen mogelijk, wanneer de strijd zeer beperkt wordt gehouden.

Het is overigens waarschijnlijk, dat de verdere uitbreiding van de reeks Egypte en Syrië omvat, gevolgd door ernstige moeilijkheden voor Israël en Jordanië. Ook aan de andere kant van de Middellandse Zee moeten wij met iets dergelijks rekenen. Wat erop duidt, dat eerst Turkije en daarna ook Griekenland in ernstige moeilijkheden komen te verkeren.

Zouden dergelijke ontwikkelingen allen eenzijdig van gerichtheid zijn, bv. alles links of rechtse revoluties, dan zijn wereldomvattende moeilijkheden niet te vermijden. De beste wijze van inwerken is voor ons dus wel er zorg voor te dragen, dat nergens zuiver linkse of rechtse overwinningen behaald kunnen worden. Dus geen algehele ommekeer van bv. het regime in Griekenland of Turkije, maar ook geen algehele nederlaag of overwinning voor bv. Egypte of een bepaalde partij in dit land, geen beslissende overwinning van of door Israël en dergelijke. Het is op het ogenblik van belang een zekere balans te handhaven op aarde. Want juist dit in balans blijven van de grootmachten en hun aanhangers op uw wereld voorkomt het uitbreken van de oorlog. Een evenwicht rond de Middellandse Zee kan volgens mij dan ook van groot belang zijn in verband met conflicten, die in bepaalde andere landen van het Westen op zullen rijzen. Ik denk hierbij aan de vreemde en waarschijnlijk nogal gewelddadige ontwikkelingen, die wij de eerste drie maanden van het komende jaar in Italië zullen zien. Door een al te eclatante overwinning hier, zou Frankrijk, het innerlijk evenwicht in Duitsland, ja, het bestaan van de EEG zelf in gevaar komen.

Nu is die EEG voor ons niet zo belangrijk, maar het lijkt ons erg belangrijk, dat Europa, hoe bescheiden dan ook, als een soort vierde macht kan vormen in de wereld, een macht, die naast, die van het Oostblok en Amerika, door productie en rijkdom invloed uit kan oefenen. Want indien er ooit een grote oorlog op aarde zal ontstaan, zal deze tussen de twee grote blokken op de wereld worden gevoerd. Zolang er een partij bestaat, die van een dergelijke strijd zou kunnen profiteren, zullen de twee groten elkaar niet aanvallen. Daarom is het ook van belang, dat er spanningen tussen Moskou en Peking blijven bestaan en is het van overheersend belang, dat in grote delen van Europa een zekere onafhankelijkheid van beide machtsblokken ontstaat of blijft bestaan. Willen wij bereiken, dat deze mogelijkheid blijft bestaan, dan zullen wij er zorg voor moeten dragen, dat de nodige acties op het juiste ogenblik plaats zullen vinden en dat bepaalde mensen worden uitgeschakeld. Inspiratie is hierbij deels bruikbaar.

Bepaalde ontwikkelingen moeten worden afgeremd, anderen bevorderd. Indien, zoals wij verwachten in Griekenland rond de 5e maand van het volgende jaar, een bloedige opstand uit dreigt te barsten, zou een kleine aardbeving wel eens het juiste kunnen zijn om te grote tegenstellingen en een partijkiezen van niet-Griekse machten in het geschil wat af te remmen. Hiermede zal immers een zekere bezinning bereikt worden, die ons tijd geeft voor verdere meer inspiratieve manipulaties. Wij rekenen er overigens ook mee, dat in het komende jaar in Rusland zelf enige moeilijkheden onvermijdelijk zijn. De Russen geloven officieel gemeenlijk niet in het bestaan van een God, maar zijn aan de andere kant grotendeels zeer bijgelovig en daarom vanuit de geest vaak gemakkelijk te beïnvloeden. Wij menen, dat machtsverschuivingen, die hun oorzaak waarschijnlijk vinden in gebieden in het Djneprbekken en bij de bocht van de Wolga, er toe bij kunnen dragen de noodzakelijke aanpassingen en hervormingen in dit land mogelijk te maken, zodat een grote opstand vermeden kan worden. Want een grote opstand in Rusland zou waarschijnlijk voeren tot een wereldoorlog. Iets wat bij minder onmiddellijk bekend wordende en geleidelijker optredende machtsverschuivingen en overnamen van macht niet het geval zal zijn.

De geest tracht dan ook hier weer zodanig in te werken, dat de grootste gevaren voor het geheel van de mensheid kunnen worden vermeden. Plotselinge veranderingen betekenen in vele gevallen het optreden, van onbeheerstheid bij gezagsdragers en anderen. Er zijn heel wat dingen in de wereld, die wel door een inwerken van uit de geest veranderd zouden kunnen worden, maar waarbij althans voorlopig een dergelijke verandering te grote gevaren met zich mee zou brengen. Om een voorbeeld te geven: Het zou voor ons niet al te moeilijk zijn binnen drie jaren de Nederlandse economie zo te wijzigen, dat er weer sprake is van een waardevaste gulden, terwijl een in verhouding redelijke algemene werkgelegenheid blijft bestaan en de mensen in doorsnee een nog zeer redelijke welvaart kennen.

Maar dit zou betekenen, dat Nederland opeens een geheel andere positie in de wereld in zou gaan nemen, en uw land beschikt op het ogenblik niet over de mensen, die op internationaal terrein dit op de juiste wijze kunnen hanteren. Er zou dus een reeks van politieke, sociale en ook economische debacles ontstaan, waarin al het bereikte toch weer ten gronde zou gaan. De reputatie, die Nederland voor de handel hard nodig heeft, zou teloorgaan met alle gevolgen van dien.

Wij laten daarom liever de ontwikkelingen voorlopig hun normale gang volgen. Indien wij echter vanuit ons standpunt en zonder neiging tot ingrijpen bv. eens de economie van uw land bezien, zo moeten wij vrezen, dat zeer ernstige problemen zullen rijzen in de eerste 7 maanden van 1972, terwijl daarnaast gewelddadigheden in samenhang, die zowel uw land als omringende landen zullen teisteren. Wanneer wij daardoor tot ingrijpen worden gebracht, wat nog niet zeker is, zo weten wij nu reeds, dat wij gelijktijdig de werkeloosheid zullen moeten bevorderen en de zekerheid van het kapitaal in uw land zullen moeten aantasten. Wat voor de mensen onaangenaam is. Maar alleen dan komen zij misschien weer tot het besef, dat samenwerking nog iets anders is dan elkaar zaken afpersen en dit dan een goede verstandhouding noemen.

Misschien dat Nederland met zijn vroom gemoed dan ook eens anders in de wereld zal gaan reageren, niet meer met een zelfverheffend: "wij zijn tegen hetgeen in dit of dat land gebeurt", maar vanuit een begripen, dat stelt: "wij erkennen het bestaan van het probleem, maar ook op die manier is ook nog wel een oplossing mogelijk". Wij hebben vanuit de geest trouwens verschillende kleinere landen op de korrel, die, wanneer wij een voldoende mogelijkheid tot inwerken vinden, in de komende 3 à 4 jaren een heel wat grotere en belangrijker rol in de wereld moeten gaan spelen, dan nu waarschijnlijk lijkt. En dit is alleen mogelijk, wanneer de bestaande situatie binnen die landjes voldoende wordt aangetast om een zoeken naar nieuwe mogelijkheden en oplossingen af te dwingen. Want ook dergelijke dingen vallen onder beïnvloedingen vanuit de geest, hoe vreemd men dit ook moge vinden.

Wanneer vele mensen lange tijd in commissies bijeen zijn geweest om een bepaald plan te beoordelen, kan de geest komen, en met enkele ingevingen, enkele nieuwe denkbeelden, er soms voor zorgen, dat een geheel ander plan de kans krijgt en wint. Of dat rechtvaardig is? Vanuit het standpunt van degene, die het eerste plan heeft ontworpen niet, want hij ziet al zijn moeite nu teloorgaan zonder vruchten. Men dient echter niet te vergeten, dat vooral de inspiratief werkende geest afhankelijk is van datgene, wat bij de mensen reeds, zij het minder bewust misschien, aan denkbeelden en mogelijkheden bestaat. De geest schept geen nieuwe waarden, maar brengt bepaalde bestaande waarden en mogelijkheden op de voorgrond. Zoals ook alle processen die door de geest, hoe dan ook worden gestimuleerd, reeds onder de bij de mensen bestaande mogelijkheden behoren, terwijl er geen geheel nieuwe, slechts uit de geest stammende waarden, worden toegevoegd, zo zal men misschien eerder beseffen, dat de geest met haar inwerkingen in de eerste plaats beoogt de mens op zijn fouten te wijzen en andere mogelijkheden te bieden. Ik tracht u duidelijk te maken, dat beïnvloeding vanuit de geest geen pesterij of machtsbehoefte van onze kant impliceert, en te doen beseffen dat door een ingrijpen uit de geest niet de vrije beslissingsmogelijkheden van de mens worden aangetast. Alleen bestaande mogelijkheden worden duidelijk gemaakt en een bestaand bias in een bepaalde richting kan worden aangemoedigd of worden afgeremd.

Op deze wijze en volgens deze regel hebben wij in de afgelopen periode heel wat werk verzet. De mensen zien dergelijke dingen meestal over het hoofd, zoals het feit, dat wij indertijd hebben gezegd, dat zowel Mao, Tsang als Lin Piao gevaar liepen in een aangeduide periode te sterven, ofschoon wij nog niet met zekerheid wisten te zeggen, wie het slachtoffer zou zijn. Wij voegden daaraan toe, dat een machtsstrijd aan de gang was. Tussen haakjes, ook Mao is op het ogenblik niet gezond, al wordt een perfecte gezondheid, mede door het gebruik van dubbelgangers, naar buiten toe wel steeds voorgewend. Op dat ogenblik beseften wij, dat er een strijd gaande was tussen leger, partij en een revolutionaire studentenfractie, die eveneens grote invloed en aanhang heeft. Wij hebben hierbij geprobeerd ons steentje bij de dragen voor een snelle en goede oplossing en hopen die binnenkort inderdaad bereikt te hebben. Want wij weten maar al te goed, dat China geen goede en consequente buitenlandse politiek kan voeren, zolang de interne strijd om de macht niet is opgelost.

Ik haal dit aan om duidelijk te maken, dat wij in bepaalde gevallen niet alles geheel kunnen overzien. Wij wisten, dat een krachtmeting onvermijdelijk was, wij wisten dat, naast vele minder bekende figuren, ook een of meer van de hoogsten in het land aan deze strijd zouden ten ondergaan en beseften dat, hoe dan ook, een oplossing mogelijk moest worden gemaakt. Wat wij dan ook reeds grotendeels gedaan hebben.

Op soortgelijke wijze zullen wij naar ik vrees onder meer in West-Duitsland in moeten grijpen, zij het dat de weg een wat andere zal zijn. In Oost-Duitsland hebben wij reeds eerder ingegrepen en menen, dat wij hier op het ogenblik voldoende invloed langs inspiratieve weg kunnen uitoefenen om een juiste keuze uit besepte alternatieven mogelijk te maken. Wij voorzien vaak lang tevoren ontwikkelingen. Zo hebben wij reeds vele malen gesteld: wanneer wij 1971 in vrede door kunnen komen, zijn wij van de belangrijkste problemen, het gevaar voor een alomvattende wereldoorlog, af. Dit is, zover ik kan zien, inderdaad ook nu geheel waar. Gelijkzeitig beseffen wij wel degelijk, dat de in 1972 optredende tendensen allesbehalve ongevaarlijk zijn. Wij hebben in de afgelopen periode kunnen voorkomen, dat een werkelijke wereldoorlog in 1972 tot de waarschijnlijkheden behoort, met behulp van inwerkingen uit de geest.

Maar nu moeten wij er ook voor zorgen, dat alles wat in de verschillende nu lopende vernieuwingsprocessen toch nog tot oorlogen van langere duur en grotere omvang zou kunnen neigen, wordt tegengewerkt. Dit betekent, dat bestaande systemen moeten worden aangetast, niet alleen in de westelijke landen, maar misschien zelfs nog in grote mate in de Oostbloklanden. Het betekent, dat elk denkbeeld over communiteit, zoals dit nu in China nog bestaat, in kortere tijd verandert. Zoals het betekent, dat de verhoudingen, zoals die in Azië zowel als in Afrika op het ogenblik bestaan, op korte termijn belangrijke wijzigingen ondergaan. Het is niet mogelijk hierbij alle geweld, zelfs veel geweld, geheel te vermijden of te voorkomen. Maar er kan wel zorg voor worden gedragen dat dit geweld zo ontplooid wordt, dat de wereldvrede als geheel gehandhaafd kan blijven en een groot deel van de wereld ook het komende jaar verdere mogelijkheden tot ontwikkeling zal vinden. Het betekent dat revoluties niet vermeden kunnen worden, maar dat onze inwerkingen ertoe bij zullen dragen dat het merendeel van de revoluties werkelijke en nuttige vernieuwingen mogelijk maken na korte en zo mogelijk niet al te hevige strijd. Kortom, uit dit alles kan voor elk land afzonderlijk worden gezegd, zal een betere relatie met de wereld en een betere ontwikkelingsmogelijkheid voor de mens in het land voortkomen.

Wat klinkt, of wij een politiek departement erop nahouden, en dat, terwijl de geest reeds, krachtens zijn toestand in wezen geheel a-politiek is. Zoals ook economie ons heel weinig zegt, daar wij ons toespitsen op geestelijk belangrijke zaken. Ons verheugt het dan ook bijzonder te mogen constateren, dat de bewustwordingsmogelijkheden op uw wereld in de laatste jaren niet werkelijk zijn afgenomen, maar in wezen aanmerkelijk zijn toegenomen. De mogelijkheid tot een zelfstandig betreden van een hoger geestelijk niveau zijn voor de doorsnee mens in de laatste 10 jaren met meer dan 10 ten honderd gestegen en prognoses, die bij ons hierover werden gemaakt, stellen, dat het zeer waarschijnlijk is, dat deze kans zich in de komende paar jaren meer dan verdubbelt. Waar eens een werkelijk belangrijke en hogere geestelijke bewustwording aan het begin van deze eeuw, gemiddeld 1 op 1000 bedroeg, is de mogelijkheid hiertoe nu reeds voor 5 op 1000 aanwezig, en dit aantal kan binnen enkele jaren oplopen tot 10 of meer per 1000. Het doet denken aan een sneeuwbaaleffect.

Inwerkingen vanuit de geest hebben zelden ten doel een enkele situatie te wijzigen of een alleenstaand probleem op te lossen, tenzij op een zeer persoonlijke basis. Het doel is voornamelijk de geestelijke bewustwordingsmogelijkheden voor de gehele mensheid te bevorderen. Zoiets kun je alleen maar doen door steeds weer andere omstandigheden te helpen bevorderen, zodat door de noodzaak tot een voortdurend zich aanpassen de belevings- en bewustwordingsmogelijkheden steeds toenemen. Want volgens ons denken geldt: hoe groter het aantal geestelijk bewusten op aarde, hoe groter de kans, dat de mensheid binnen afzienbare tijd haar periode van adolescentie achter zich laat en zowel haar geestelijk als stoffelijk erfdeel van vele verschillende perioden als geheel kan aanvaarden. Indien u zelf te maken krijgt met de resultaten van een geestelijke inwerking op aarde en dit beseft, zo hoop ik, dat u deze ervaring zult beschouwen als de uitdrukking van een onverbreekelijke verbondenheid, bestaande tussen allen die ooit mens geweest zijn of zullen zijn.

Want allen die de menselijke weg volgen, kennen een verbondenheid die gebaseerd is op hun gelijkgerichte bewustwording, de bewustwordingsfactoren, die voor allen gelijk zijn en de gelijksoortige beeldherinnering, waarover zij plegen te beschikken. Hierdoor kun je elkaar niet achterlaten. Wanneer wij van in de sferen onze bemoeiingen ten behoeve van de mensheid zouden staken, zouden wij dit aanvoelen als verraad, niet alleen aan de mensheid, maar ook aan onszelf.

Daaruit blijkt wel, dat wij op zekere wijze nog emotioneel kunnen zijn. Neem ons daarom maar niet kwalijk, dat wij wel eens meer dan noodzakelijk schermen met grote namen, met de Broederschap, met het verborgen priesterrijk en dergelijke. Naar ik meen, doen wij dit in vele gevallen vooral ook om u duidelijk te maken, dat er bij ons wel degelijk sprake is van een georganiseerde samenwerking, hoezeer deze dan van uw wijze van werken moge verschillen. Zonder dit zouden velen misschien menen, dat er sprake is van één enkele geest, die maar wat kletst. Wij willen de mensen laten begrijpen, dat er geen sprake is van beperkte inwerkingen uit de geest voor een enkel en nauw omschreven doel, maar dat deze dingen voortkomen uit een alle tijden omvattende samenwerking tussen de sferen en uw wereld. En om onze tactiek daarbij in een voorbeeld duidelijker te omschrijven: het gaat ons er niet alleen om, dat u vandaag zoveel roomijs zult kunnen eten als u maar verdragen kunt, maar wij proberen er ook voor te zorgen, dat u er morgen geen buikpijn van zult hebben. Wij trachten het geheel van het menszijn, in al zijn stoffelijke en geestelijke vormen tot een harmonie te vormen. Die harmonieën vinden wij in beperkte mate weer binnen onze geestelijke groeperingen.

De ODV is bv. een redelijk harmonische groep. Dit betekent niet, dat wij het in alle opzichten en altijd geheel met elkaar eens zijn, maar wel, dat wij op grond van wederkerige waardering, tot een samenwerking weten te komen, waarbij onze onderlinge geschillen in wezen onbelangrijk zijn. De Witte Broederschap is in wezen niet anders van samenwerking. Wanneer wij spreken over de Grote Raad van de Broederschap, zal een mens wel eens denken: is daar dan ook al zoveel ambtenarij. Maar hoe kun je een mens duidelijk maken, wat er werkelijk gebeurt, het fuseren van vele verschillende persoonlijkheden tot een voortdurend wisselend geheel, waaruit een voor allen aanvaardbaar en door een elk op eigen wijze mede te verwerken actieplan voortkomt? U kunt zich een dergelijk elkaar overlappen en doordringen van vele verschillende ervaringen en denkbeelden eenvoudig niet voorstellen. Misschien meent u, dat de periode van rond 3 maanden, die gemeenlijk nodig is voor alle plannen geformuleerd kunnen worden, aan de lange kant is. U realiseert zich dan natuurlijk niet dat alle plannen enz. eerst nog eens moeten worden beproefd op harmonische mogelijkheden, zowel in uw wereld als in de onze. Zelfs met de wereldziel en de totale uitstraling van de mensheid, wordt - zowel als met bepaalde meer bewuste mensen, bij de uiteindelijke formulering, die door gemeenschappelijk denken, en aanvaarden van de taak de acties bepaalt - rekening gehouden. Want je kunt, ook als geest, zelfs als hoge geest, niet alleen van jezelf uitgaan. Het resultaat van een dergelijke samenwerking is steeds weer een geheel van ontwikkelingen, die mogelijk voor de eenling in tijd schadelijk mogen lijken, maar die steeds weer het voor het geheel hoogst bereikbare nastreven en vaak ook geheel tot stand brengen.

Zeker, wanneer iemand ertoe wordt gebracht dingen bekend te maken, die niet bekend mogen worden en zo veranderingen in de wereld tot stand brengt, zal men dit niet altijd aanvaardbaar vinden en is het voor een dergelijk iemand op het ogenblik zeker schadelijk, zowel voor zijn positie als vaak voor zijn zelfrespect. Maar aan de andere kant wordt hij hierdoor in een toestand gebracht, waardoor hij openstaat voor een reeks nieuwe ervaringen, weer besef krijgt voor een wereld, waarvan hij zich mogelijk had afgesloten. En als zo iemand als gevolg van een dergelijke inwerking zou overgaan, dan is er nog altijd onze verantwoordelijkheid, dan zijn wij er altijd om hem aan onze kant duidelijk te maken, hoeveel goed hij daarmee heeft gedaan. Wat veelal bijdraagt tot een betere bewustwording en een prettiger bestaan in de sferen, dan hij zonder dit ervaren zou hebben.

Wij zijn niet zo machtig als de mensen vaak denken en ook niet zo dom, als zij vaak menen. Wij zijn niet zo wijs, als velen ons zouden willen hebben. Wij zijn entiteiten, die, elk met eigen middelen en op eigen wijze, streven naar een harmonie, waarin het geheel van de mensheid vertegenwoordigd is.

Wij trachten met hetzelfde genoegen een zieke te genezen, of een prediker aan een juist woord te helpen, of een arts tot een juiste diagnose te inspireren, als wij werken aan plannen, die vaak een groot deel van de mensheid omvatten. Wij werken natuurlijk ook vaak in op eenlingen, alleen om hen bij te staan of bewuster te maken. Maar het werken aan het geheel van de mensheid lijkt mij belangrijker: het gaat hierbij om een grotere persoonlijkheid, een eeuwig wezen, een rode Adam, waarvan wij allen slechts delen zijn. Misschien menen wij in de uitvoering van onze taak vaak belangrijk te zijn, terwijl wij in feite niet veel meer zijn dan een bacteriofaag, witte bloedlichaampjes, die heen en weer reizen door het wezen van de mensheid buiten de tijd. Al kunnen wij alleen maar zo nu en dan een zweer genezen of een dreigende infectie bedwingen, dan is naar mijn mening het gebruik van alle middelen voor inwerkingen op de aarde vanuit onze sferen nog gerechtvaardigd. Wij willen niet meer zijn dan u, maar wel tezamen met u harmonischer worden. Ik hoop, dat u zich dit steeds zult herinneren.

Op uw vragen zal ik ingaan na de pauze. Ik dank u voorlopig voor uw aandacht.

HET BEANTWOORDEN VAN VRAGEN

Zo, vrienden.

Wij zijn weer bereid om verder te gaan. Schriftelijke vragen gaan voor.

Vraag: Zou het nuttig kunnen zijn de stem, waarin uw betoog is opgenomen, te zenden aan Hiltermann, buitenlandse zaken enz.?

Antwoord: Veel nuttig effect verwacht ik er niet van. Maar wanneer iemand het wil doen: het is nuttig voor de financiën van de vereniging en die mensen willen ook wel een keer lachen. Want dat zullen zij er wel om doen vrees ik. Maar laat dit u niet weerhouden.

Vraag: Waarom zou een grote omwenteling in Rusland zo gevaarlijk zijn voor een wereldoorlog?

Antwoord: In de USA zijn vele machthebbers, die zich pas gelukkig zullen voelen, wanneer er geen Rusland meer is, geen USSR dan. Wanneer er een te grote binnenlandse strijd in Rusland ontstaat, zullen deze mensen geneigd zijn in te grijpen en aan de opstandelingen steun te verlenen, zelfs zonder zich af te vragen, of dezen nu werkelijk boven de oude machthebbers te verkiezen zijn. De nog regerende macht zal hierdoor geneigd zijn haar wapens op de USA te richten en de haviken zullen dan het hoogste en beslissende woord hebben. Desorganisatie maakt het mogelijk, dat een enkeling enkele raketten afvuurt. De tegenpartij zal daarop antwoorden en voor je het weet, is de wereld gewikkeld in een internationale strijd die door niemand bedoeld is. De vrede, die zeer snel daarna misschien alweer gesloten kan worden, zal te laat komen om de mensheid te helpen, daar grote delen van Europa en rond de helft van N. Amerika dan reeds vernietigd kunnen zijn. Geen wenselijke toestand, een risico, dat ons in de geest voorlopig nog te groot toeschijnt.

Vraag: Zijn die mensen dan zo gevaarlijk?

Antwoord: Er bestaat op de wereld geen gevaarlijker wezen dan de mens, zoals u misschien weet. En naar ik meen worden mensen nog gevaarlijker, wanneer zij onder spanning staan en in de buurt wapens of knopjes hebben, die volgens hen aan hen de macht over leven en dood geven. Er komt dan vaak een ogenblik, waarop zij menen God te zijn. God is onsterfelijk, daarom menen zij dan rustig op de knop te kunnen drukken en komen te laat tot de ontdekking, dat zij God niet zijn.

Vraag: (Onverstaanbaar).

Antwoord: De tweede wereldoorlog is een aardig voorbeeld van de traagheid van de mensen. Wanneer u er rekening mee houdt, dat door ons allereerste, zowel in Duitsland, Rusland, als andere landen als USA en Nederland reeds vele jaren tevoren waarschuwingen zijn gegeven en duidelijk is gemaakt, welke oorzaken een oorlog onvermijdelijk dreigden te maken, is het wel wonderlijk, dat men niets heeft gedaan.

Maar ja, men vindt het veel belangrijker, dat de werkeloosheid bestreden werd, dat de gulden niet zou devalueren enz. Men meende, dat het niet belangrijk was tot een samenwerking met de nationaalsocialisten te komen op de ogenblikken dat een werkelijke overeenkomst en samenwerking nog mogelijk was.

Men mag niet over het hoofd zien, dat het nationaalsocialisme gegroeid is uit een bestaande nood. Het is zeker niet de machtswellust van enkelingen geweest, die deze groep bijeen heeft gebracht, ook al is in dit kader de machtswellust later wel gegroeid. Zoals ook het fascisme, zoals dit in Italië naar voren kwam, in feite zijn steun vond in de nood die er voor velen bestond, zoals eens ook het optreden van de Garibaldisten uit een werkelijke nood onder het volk geboren werd. Had men dit willen beseffen en samen willen werken om de noodtoestanden op te heffen, in plaats van met zekere tolerantie en onverschilligheid de ontwikkelingen gade te slaan, dan zou men niet slechts de tweede wereldoorlog voorkomen hebben, maar zou er op het ogenblik ook een meer verenigd Europa bestaan, waarin een rechtvaardiger bezits- en inkomensverdeling, zowel als een betere vorm van orde, zou bestaan.

Wel zou iets dergelijks betekend hebben, dat een democratie, die beantwoordt aan de nu gangbare opvattingen, daarbij niet meer zou bestaan. Maar laat ons daarbij a.u.b. niet vergeten, dat ook uw democratie in feite een schijndemocratie is, zoals het Russisch socialisme een schijnsocialisme is en het christendom van de meeste mensen in feite een schijnchristendom is. Deze zaken zijn dus maatschappelijk gezien, geen reële, waarden. Wie uitgaat van de nu bestaande waardebepalingen zonder rekening te houden met de feiten, zal ongetwijfeld vrezen, dat in het door mij aangehaalde geval, de nazi's nu de wereld zouden beheersen. De theorieën zouden misschien meer op de voorgrond treden, maar feitelijk zou dit evenmin waar zijn, daar de eerste nazi's er, zo vreemd het u moge klinken, er voor het merendeel geen behoefte aan gevoelden om het land werkelijke te regeren. Zij hadden behoefte aan erkenning, aan een mogelijkheid om in hun levensonderhoud op redelijke wijze te voorzien. Een groot deel van de eerste nazi's zijn dan ook later, toen de partij in het zadel zat en het gehele land onder terreur wist te brengen, eenvoudig uitgeroeid. De nazi's van de eerste Putsch, van de Reichstagsbrand, waren voornamelijk werkelozen, mensen uit de eerste wereldoorlog, die nu niet bepaald netjes door het bestaande bewind behandeld waren. Deze mensen wisten niet meer waarheen zich te wenden, wat te doen en kwamen dan ook grotendeels terecht, ofwel in de communistisch-socialistische strijdgroepen, dan wel in de uiterst rechtse bewegingen als Stahlhelm en bij de nationaalsocialisten.

Wie zich dit alles realiseert, zal beseffen, dat het eerste optreden van deze beweging veel overeenkomst vertoont met de groepen die revoluties veroorzaken in de arme landen. Duitsland was een uitgemergeld land na de eerste wereldoorlog, vol van mensen, die geen levensdoel en vaak zelfs geen mogelijk zich behoorlijk in het leven te houden meer hadden. Dergelijke mensen hebben, bij gebrek aan beter, behoefte aan een ideaal, een denkbeeld, dat hen voorspiegelt dat de dingen later beter zullen worden. Indien de wereld dat tijdig had erkend, zelfs tot in 1936 toe, en anders waren geweest tegenover de Duitsers, niet meer ten koste van alles hun herstelbetalingen binnen hadden willen halen - wij hebben hierop meerdere malen gewezen in die tijd - zou een werkelijke anglo-teutoonse samenwerking mogelijk zijn geworden, waardoor vele van de minder aangename aspecten van het nazidom nooit tot werkelijke ontwikkeling hadden kunnen komen. Ook de democratische invloed van de Reichstag zou dan niet ten onder zijn gegaan aan de behoefte aan macht bij een in verhouding toch zeer kleine kliek, die dictatoriaal dacht. Men maakt altijd weer de fout op grond van de gebeurtenissen zonder meer aan te nemen, dat een systeem slecht moet zijn. Het systeem was niet zo slecht, maar werd misbruikt. Zoals ook communisme, zoals het nu verkondigd wordt, een ideale levenswijze zou vormen voor de mens, zoals trouwens ook het christendom. Maar wat de mensen ervan maken, is heel iets anders.

Wij, vanuit de geest, hebben steeds weer de mensen beïnvloed en hen deze dingen voorgehouden met alle beschikbare middelen. Wij hebben geprobeerd duidelijk te maken, dat zelfs de zwarthemden in Nederland recht van bestaan hadden. Maar de mensen wilden daar niet aan. Het paste niet bij hun gevoelens van belangrijkheid, juistheid, zelfrechtvaardiging.

En omdat het hen niet paste, hebben zij het tot een wereldoorlog laten komen en eerst, toen het te laat was, verzoenende gestes gemaakt, die meer inhielden, dan een lauwe onverschilligheid. De goede burgeren met hun gevoel van onaantastbaarheid hebben niet slechts hun eigen volk, maar ook het Duitse volk in feite verraden. De mensheid in Duitsland. Men heeft mensen, die geen inzicht en geen gezag hadden, als schuldigen willen behandelen, omdat de Junkers en een zekere Wilhelm een fout hadden gemaakt, omdat dezen te dicht bij de middeleeuwen waren blijven staan met hun gevoelens van hoogheid en hun denkbeelden omtrent politiek. Wilhelm mocht rustig in Doorn blijven, het volk moest betalen met armoede en nood.

Hitler is het directe gevolg van deze houding. Indien u zich realiseert, dat een toegeven van de feiten een minder mooi licht zou werpen op velen, die ook nu nog tot de regerende klasse behoren, kunt u zich misschien indenken dat de werkelijke feiten enigszins anders liggen, dan algemeen wordt verkondigd, ook nog in uw dagen. Vanuit ons standpunt werd door de weigering, met de werkelijke feiten rekening te houden, de tweede wereldoorlog reeds rond 1936 onvermijdelijk, zoals volgens ons het ook reeds onvermijdelijk was, dat Duitsland zou vallen. Ook hierop hebben wij in die dagen vele malen en met alle beschikbare middelen de mensen gewezen, wij hebben vanuit de sferen zowel op de gewone man als op de heersende klasse, ingewerkt waar wij konden. De onvermijdelijkheid van de oorlog lag zelfs toen niet in de kwaliteiten van het Duitse volk, maar in het feit, dat mensen, die als idealisten met wat eigenwaan waren begonnen, al langzaam maar zeker tot vaak perverse, maar altijd door machtslust bezeten gangsters waren geworden.

Wij zien soortgelijke ontwikkelingen elders en proberen de mensen in de juiste richting te beïnvloeden en hen de feiten duidelijk te maken. Maar zij wensen nog steeds niet te luisteren. Indien u ons niet gelooft, ga dan eens na, wat wij de laatste 12 jaren u vertelden over de vreemde ontwikkelingen en het steeds meer macht verkrijgen van bepaalde door machtswellust bezeten groepen in de USA en andere landen. Zeker, dergelijke dingen heten democratisch te zijn en het dulden van onjuiste toestanden wordt verklaard met politieke of economische noodzaak. Maar vraag u eens af, of u in deze dagen niet bij vele groepen weer alle eigenschappen, die men eens de fascistten toedichtte, op de voorgrond ziet treden. Wij kunnen naar wij menen middels beïnvloedingen vanuit de sferen nu het ergste wel voorkomen. Maar dat is zeker niet zonder meer te danken aan een in dit verband helderder en vooral bewuster denkende en handelende mensheid.

Vraag u bv. eens af, waarom de greep naar de macht door de kolonels in Griekenland mogelijk was. Zij was m.i. mogelijk, omdat de doorsnee Griek veel tekortkwam aan levensmogelijkheden, mogelijkheden tot verruiming van de eigen horizon, omdat de rijken ten koste van alles hun macht en invloed wensten te behouden, die zij ten koste van de burgers hadden weten te verwerven. Het zijn ook hier de intellectuelen, die protesteren uit eigen besef. De anderen zijn ofwel zo arm, dat zij een aan de bestaande orde vijandig denken aanhangen, dan wel onverschillig, zolang zij maar hun brood kunnen verdienen. Zolang het land arm blijft, de mensen geen goede scholen ter beschikking krijgen, zal in Griekenland steeds weer een totalitaire linkse of rechtse regering aan de macht komen, die in feite slechts de belangen van een kleine minderheid dient. Ik zie dit niet als de schuld van de Grieken of de kolonels, maar als de schuld van de landen, die menen, dat zolang het hun burgers maar goed gaat en zo nu en dan een royale geste wordt gedaan, de anderen wel in hun sop gaar mogen smoren. De ware schuldigen zijn het enge nationalisme, het nationaal egoïsme en de zelfoverschatting van de vele staatslieden.

Dit was volgens mij ook de reden, dat de tweede wereldoorlog door ons niet voorkomen kon worden. Waarbij ik nog op wil merken, dat de heldhaftige staten, die uiteindelijk de overwinning wisten te behalen, de strijd eerder hebben aanvaard om eigen belangen zeker te kunnen stellen, dan om werkelijk en in feite de democratie te verdedigen, ondanks alle mooie leuzen. Laat ons niet vergeten, dat in die tweede wereldoorlog vele joden in kampen zijn omgekomen, omdat degenen, die buiten het bereik van de Duitsers waren, het geld wel hadden, maar dit niet tijdig op wilden brengen om de levens van de arme joden vrij te kopen.

Zeker, de beulen waren Duitsers. Maar degenen, die weigerden goederen of geld beschikbaar te stellen om hen voor een gruwelijke dood te sparen, zijn ook niet onschuldig. Die mensen zaten in New York of elders in de vrije en veilige wereld op hun geldzakken, tot het te laat was, die vonden hun strategische overwegingen belangrijker dan het leven van honderdduizend joden, die toch niets meer hadden. En wanneer zij al wat probeerden te doen, want enkelen hebben wel degelijk veel in die richting gedaan, dan liep het vaak uit op een wekenlang afdingen op de prijs voor enkele honderden mensenlevens in Zwitserland, terwijl duizenden élke dag crepeerden.

Deze dingen zijn ook vandaag nog mogelijk, gebeuren in feite, zij het in minder grote omvang. Wij in de geest proberen daaraan steeds weer iets te doen. Maar wanneer de mensen niet wensen in te zien, hoe de werkelijke feiten er uitzien en zelf er niets aan wensen te doen, ja, eenieder, die daadwerkelijk anders dan met holle protesten iets tot stand tracht te brengen, in die richting achtervolgen, is het beter dat steeds weer extreme toestanden ontstaan, opdat steeds meer mensen voor de keuze komen te staan onder te gaan of hun zelfzucht te vergeten. Het leven gaat aan onze zijde voort. Degenen die steeds weer vrede tot elke prijs wensen, zolang zij menen hun egoïstische belangen hiermede te kunnen dienen, zijn de gevaarlijkste mensen op de wereld. Zij zijn het, die steeds weer anderen aan hun belangen opofferen en eerst aan onze zijde misschien op den duur beseffen en aanvaarden, wat zij werkelijk zijn geweest: roofdieren, die zich hebben gevoed met het bloed en leven van hun soortgenoten. Ik hoop, dat ik duidelijk ben geweest. Het was geen mooi betoog, al was het helaas wel volkomen juist en waar.

Ik wil nu een slotbetoog houden. Eigenlijk had ik nog vragen verwacht over meer persoonlijke beïnvloedingen uit de geest. Daarom wil ik hierover nog iets zeggen.

Als geest heb je altijd nog wel weer bepaalde banden met de stofwereld. Mogelijk met iemand, die je kende in je laatste leven, of zelfs iemand die je in een vorige incarnatie hebt ontmoet. Soms heb je dan het gevoel, dat je t.a.v. een dergelijke persoon fouten hebt gemaakt die je zou willen herstellen om wat meer evenwicht in eigen besef te bereiken. Je zult dan vaak proberen een dergelijk iemand op een meer persoonlijke basis te helpen. Aan een kant is het gemakkelijk een enkele persoon te kiezen voor beïnvloeding vanuit de geest. Aan de andere kant is het vaak heel moeilijk. Want geloof mij, al heb je er alle redenen voor en kun je die zelfs duidelijk weergeven, het is heel moeilijk om iemand, die dol is op champignons, duidelijk te maken, dat hij de eerste maanden in plaats daarvan maar appelmoes moet eten. Zelfs indien je hem duidelijk kunt maken, dat die paddenstoelen enkele voor zijn organisme op het moment zeer schadelijke stoffen bevatten. Je kunt zo iemand niet werkelijk bereiken en beïnvloeden, omdat zijn lust sterker is dan de geoorloofde beïnvloeding. Je kunt er dan hoogstens voor zorgen, dat er steeds weer ongelukjes gebeuren, wanneer hij aan het schadelijke gerecht wil beginnen.

De hulp, die je iemand zult trachten te geven, is sterk afhankelijk van je eigen bewustzijn plus de relatie, die je tot de ander erkent. Wanneer je pas bent overgegaan en iemand ten onrechte geld hebt ontnomen, zul je waarschijnlijk proberen er voor te zorgen, dat dat geld weer terugkomt. Dat loopt ergens meestal toch weer mis, daar je niet alles kunt redigeren en beheersen. Daarom is het belangrijk, wanneer je een bepaalde mens in de stof wilt beïnvloeden en helpen, daartoe wegen te kiezen die in overeenstemming zijn met diens stoffelijke en vooral ook geestelijke gewoonten en mogelijkheden.

Waar de relatie tussen een geest en een mens op aarde, zelfs indien deze in persoonlijke bindingen zijn oorsprong vindt, eenmaal op een hoger niveau is gekomen, zien wij dat het voornamelijk een kwestie wordt van het geven van inspiratie en het overbrengen van geestelijke krachten. Want in een dergelijk geval kun je de mens op aarde vaak deel doen hebben aan krachten en mogelijkheden, die in de sferen bestaan. Soms is het zelfs mogelijk iemand uit de stof de mogelijkheid te geven regelmatig in geestelijke sferen te vertoeven en daar bepaalde leringen te ontvangen. Eerst op deze wijze doe je werkelijk iets voor de ander, dat blijvende waarde en betekenis heeft.

Maar in het begin is het meer persoonlijk werken met invloeden op aarde meestal voor de geest een werkzaam zijn vanuit de misverstanden, die hij reeds op aarde kende. Eerst wanneer onze bewustwording in de sferen zover is gevorderd, dat wij vanuit het besef van onze sfeer en met de waarden daaruit de wereld leren benaderen, zijn wij in staat werkelijk iets voor een mens te doen. Ook ik help zelfs nu nog wel mensen persoonlijk, zelfs bij bv. een examen, waarbij je inspiratief doorprijkt naar de onbewust aanwezige kennis, zodat zo iemand tot eigen verbazing alle antwoorden juist weet te geven. Zoiets doe je bv wel eens, wanneer iemand niet zo goed kan leren en toch een ideale arts zou kunnen zijn, of iets dergelijks. Maar onthoud, dat al deze inwerkingen vanuit de geest voor u in feite alleen belangrijk zijn, omdat zij u de mogelijkheid geven in grotere harmonische eenheid met de mensen en de geest te leven, zowel als u kunt komen tot een harmonisch samen functioneren met de krachten der natuur, de materie en dergelijke.

Het belang van geestelijke beïnvloedingen is dus niet gelegen in dat, wat wij voor u persoonlijk betekenen, maar in datgene, wat u mogelijk wordt gemaakt vanuit uzelf binnen het geheel te zijn. De inwerkingen vanuit de geest hebben voor de wereld weinig of geen betekenis, wanneer elk daarvan afzonderlijk op waarde wordt gesteld. Bezieet men echter het geheel, dan erkent men ook in de beïnvloedingen vanuit de geest een voortdurende stuwning naar een grotere bewustwording, intenser beleven, groter zelfbesef en zo een reële ontmoeting met het hogere. Ik haalde het beeld aan van de rode Adam, die het geheel der mensheid vertegenwoordigt. Wij moeten beseffen, allen tezamen het lichaam van deze rode Adam te vormen. Wij zijn tezamen gespiegeld in de gedachte mens, die gestalte heeft gekregen in de goddelijke werkelijkheid. Wij allen zullen eerst de werkelijkheid van ons deel zijn van deze gespiegelde gestalte moeten beseffen, voor wij harmonisch kunnen zijn en zo mogelijk binnen kunnen treden in het rijk van de goddelijke werkelijkheid. Al ons streven, onze beïnvloedingen en pogingen, met u te communiceren, onze flauwe grapjes en onze ernstige verklaringen, hebben allen in wezen deze zelfde achtergrond: het vinden van deze eenheid, waarbij tussen ons niet meer de grens bestaat van een: 'dit ben ik' en 'dat ben jij', maar ik, jij, hij en zij vervangen worden door een 'wij', waarin het persoonlijk besef er wel is, maar alleen nog als beseft deel van een eenheid.

Inwerking vanuit de geest is steeds, wanneer zij van de lichtende geest uitgaat, een poging om dit waar te maken. Misschien kunt u voor dit alles, hoe u er verder dan ook over oordeelt, toch ergens nog enig gevoel, enige waardering, enig respect opbrengen. Respect ook voor uzelf, omdat ook u deel moet zijn van dit 'wij', dat geest, mensheid en zelfs nog vele andere dingen samenbrengt. Mogelijk hebt u er enig gevoel voor, omdat hierdoor u ook duidelijk wordt dat, hoe en waar u ook bent, hoe het u ook gaat, u niet alleen hoeft te zijn, tenzij u uw Ik tracht af te sluiten voor alles wat met u verbonden en toch ergens buiten u bestaat.

Mag ik hiermede dan besluiten? Ik meen het belangrijkste nu gezegd te hebben. En misschien begrijpt u nu ook dat het afscheid, dat wij uiterlijk steeds weer nemen, voor ons, voor u, geen werkelijk afscheid hoeft te zijn. Indien u ook maar enigszins op mijn golflengte zit op het ogenblik, is er immers niets wat ons beletten kan de eenheid in geestelijke zin voortdurend gezamenlijk te beleven? Mag ik erop hopen, dat een dergelijke verbondenheid voor ons allen in geest en stof steeds meer waar zal worden?

Goedenavond.

d.d. 3 december 1971

N.B. Volgende vrijdag STERAVOND.